

Гръцкият данък владицина.

Голѣмъ споръ и непрестанна борба се е водила противъ събирането отъ Търновската епархия данѣкътъ „владицина“ и дългѣтъ къмъ самата гръцка Патриаршия. Най-много сѣ негодували севлиевици, защото гръцката духовна власть никаква помощъ не е дала нито по възстановяването, украсяването и подържането на старата църква Св. Пр. Илия въ Севлиево, нито парично е помогнала за поправката и издържката на Хаджи Стояновото училище. По тоя случай имаме запазена черновката отъ едно писмо-дописка на Попъ Марина отъ 10 мартъ 1864 год. до Цариградскитѣ вестници, която препечатваме.

Дописка отъ 10 мартъ 1864 г., изпратена за Цариградскитѣ вестници отъ Маринъ Софрониевъ като учителъ въ гр. Севлиево.

Сички други градове въ Българія теглятъ и страдатъ отъ по единъ вѣкъ (грѣкъ Владика) а окаянното Севліево страда отъ двама вѣкъ (Гръцки Владици). Не стига му дето го обикналя отъ една страна и клопа съсъ жбѣ на връхъ него отъ далечъ Григорія Търновски, но отъ друга странѣ началъ да го притеснява и Ловчанскія Иларіонъ, който ужъ Българинъ по име а по духомъ, току речи не е подолень отъ Гръкъ Владика въ лукавствата, Мюзюверлицы-тъ и въ клеветите си, и спроти както ся научихъ добре за него, може и да надминува тѣхъ, както и ще видите тука, каква рола е игралъ на Севліевци Г. Иларіонъ и съ какви клевети ги бѣше очернилъ предъ чуждото и славянско правителство. Но слава и хвалъ на царски-тъ комисари по Ловчанскія каймакаминъ и на Севліевскія Мюдюринъ Исинъ а: защото ся случиха умны и разумны, та постѣпиха въ този случай разумно, а ако бѣше остало на Ловчанскія Владика, той нещеше да пожали никого, и бѣ раскжсалъ съсъ жбѣ оногѣ, който стоеше на срещу зверскія му характеръ.

Азъ като ходѣ, почти сяка недѣля въ Севліево за работата си, за да купувамъ прежда за Гайтанъ, която е главно ржко-дѣліе на Севліевски-тъ работливи жени, и тѣй рѣдко ще са случи да прескоча нѣкоя недѣля да не ида въ Севліево. И като ходя тѣй често въ Севліево, знаа комай Сички-тъ работи на Севліевци.

Севліевци като бѣха прекжснали отъ преди четири години сѣко сношеніе съсъ Гръкътъ Митрополитъ Търновски Григорія, както и други градове, не сѣ му дали до сега нѣто еднѣ парѣ отъ нищо, и не само отъ градѣтъ но и отъ села-та. Макарь и да сѣ е трудилъ Григорія съсъ сѣкаковъ начинъ да зема отъ